

Rei de misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

La festivitat de Crist Rei, instituïda per Pius XI l'any 1925, se celebrava el darrer diumenge d'octubre fins que la reforma litúrgica propiciada pel Concili Vaticà II la va traslladar al darrer diumenge de l'any litúrgic, és a dir, al diumenge abans de l'Advent. La raó del canvi, segons s'explica en el *Calendari romà*, fou per a remarcar la importància escatològica d'aquesta festa.

Prendre possessió del regne té com a condició haver practicat les obres de misericòrdia

La reialesa de Crist es manifestarà plenament a la fi dels segles, quan ell es revelarà ple de glòria i majestat. Llavors, l'univers arribarà a la seva plenitud i la història de la humanitat reconeixerà l'acció misteriosa de la reialesa del Redemptor, mort en creu i ressuscitat del sepulcre, en cada instant de l'esdevenir dels segles. Mentrestant, l'Església, i en ella tots i cada un dels cristians, ha de viure la reialesa del seu Senyor, posant la mirada en el crucificat, perquè, com deia sant Agustí: «L'Església, sense cap mena de dubte, és protegida per la divina Providència amb el consol en la prosperitat, a fi que no es deixi vèncer per l'adversitat, i amb l'exercici en l'adversitat, perquè la prosperitat no la corrompi... D'aquesta manera, peregrinant entre les persecucions del món i els consols de Déu, avança per aquest món en aquests dies dolents, no solament des del temps de presència corporal de Crist i els seus apòstols, sinó des d'Abel, primer just a qui va matar el seu impiu germà, i fins a la fi del món» (*La Ciutat de Déu*, XVIII, 51).

La litúrgia de la Paraula de la missa de la festa de Crist Rei en el cicle A ens ofereix el fragment del capítol 25

de l'evangeli segons sant Mateu anomenat del judici universal, quan el Fill de l'home s'asseurà en el seu tron per judicar totes les nacions (vv. 31-46). Aquest text evangèlic ens mostra la llei segons la qual serem judicats tots els homes: la de l'amor misericordiós. Prendre possessió del regne preparat pel Pare té com a condició haver practicat les obres de misericòrdia amb els petits: els qui tenen fam i set, els forasters o despallats, els malats o presos. Adonem-nos-en bé: el rei-jutge s'identifica amb aquests petits: *Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi* (40). Jesús és rei de misericòrdia, perquè és el rostre del Pare misericordiós (cf. Ef 2,4), i, com a tal, ens demana que visquem, mentre peregrinem per aquest món, essent portadors d'aquesta misericòrdia als nostres germans. Jesucrist és el rei que pidola misericòrdia.

